

nering, men den høitærede Minister vil i hvert Fald nok forstaa Meningene deraf — finder Sted paa Forterne saavel som paa Skibet. Nu er det ganske vist, at den anden Side af den Naagjældendes Uddannelse som Officer, den egentlige Dygtighed som Sømand, vinder han ikke ved at være ude paa et Fjort, det skulde da være ved at seile frem og tilbage; men der maa dog herved gjøres den Bemærkning, at den Øvelse, der vindes ved at være i et Pantserbatteri, i mange Tilfælde heller ikke er saa overordentlig stor, saa at der ikke forekommer os at være tilstrækkelig Grund til at give dette Afslag, navnlig da Virksomheden paa Forterne er af en egen Art. Der kunde fra vor Side heller ikke være Noget imod at gaa videre med Hensyn til de Officerer, der ere ansatte ved Søminstene; men at gjøre større Afslag af Hensyn til deres Ophold paa en Skole, forekommer der os ikke at være tilstrækkelig Grund til, navnlig da vi have sørget for paa anden Maade at skaffe dem en overordentlig fylldig Uddannelse. Bestemmelsen om, at Admiralen skal være Eskadrechef, er ligesom optagen fra det tidligere Regjeringsforslag, og dette har bestemt Udvalget til at gjenoptage den. Hvad Bestemmelsen om Avancementsraadet angaar, da er dette vistnok et Punkt, hvori vi tro, at der vil gives en Betyggelse og Beroligelse for Flaadens Officerstørps. Vi ere derfor ikke gaade videre her end at opstille Bestemmelser, som have staaet i de tidligere Lovforslag, med væsentlige Forandringer for Officerernes, men ikke for Underofficerernes Vedkommende. Disse Forandringer gaa ud paa at hindre Ministeren i at gribe ind i Raadets Sammenfætning, altsaa at gjøre den lovbestemt, og den høitærede Minister har ogsaa ganske rigtig bemærket, at Følgen deraf vilde blive, at Ansvarer for en Del gik over fra Ministeren til Raadet. Dette er imidlertid noget, som efter vor Formening ikke er en Indvending mod Forslaget; thi efter Flertallets Formening er Marineministeren lige saa lidt som Krigsministeren nødvendigvis nogen særlig marine- eller krigslyndig Mand. Det følger af hele den Maade, hvorpaa Ministerierne her i Danmark i mange Aar have været bestyrede, at Folk have staaet i Spidsen for Marineministeriet og bestyret det til fuldkommen Tilfredshed, uden at være Søofficerer. Omvendt maatte det Samme kunne tænkes for Krigsministeriets Vedkommende. Og hvis det sker, og hvis det mere og mere bliver slaaet fast, hvad der fra vor Side er ønsket, nemlig at disse to Ministerier slaas sammen, kunde den Tid komme, da begge Ministerier bestyredes af en civil Mand. Naar dette er Tilfældet, maa man indrømme, at Ministeren er den, der har det allermindste Kendskab til Personellet, og hans Dom om Personellet vil derfor væsentlig være afhængig af den eller de enkelte Mennesker i Ministeriet, som han skænker sin Tillid; men disse ere ikke ansvarlige. Ministeriets Direktør vil vistnok kunne veilede ham

overordentlig rigtigt med Hensyn til Personellet, men han har intet Ansvar. Der skal ikke deri ligge noget Angreb paa Direktøren. Men naar man fremhæver Betydningen af, at Ministeren skal have Ansvarer, som Argument mod vort Forslag, saa falder det, fordi den, der vilde faae Ansvarer, ikke vil være sagkyndig, og den, der er sagkyndig, vil slippe for det. Derfor forekommer det mig, at en anden Betragtning bør lægges til Grund, nemlig at Avancementet sker paa en for Officererne betryggende Maade, og dette tror jeg, at vi have naaet, saa vidt det kan naas, ved vort Forslag. Nu er det vist, at der kan komme til at sidde Folk i Raadet, som ere sprungne over ved Avancement, men dette er en Ulempe, som der ikke fra Flertallets Side kan være noget imod at afhjælpe ved en tilføjet Bestemmelse i Lovforlaget. Det er i ethvert Tilfælde af mindre Betydning. Derimod forstod den høitærede Minister ikke, hvor den Admiral, der blev udnævnt i Krigstid, skulde blive af i Fredstid. Grunden, der har bevæget Flertallet til at stille Admiralen op, er, at man ikke bestemt har kunnet negte Muligheden af, at Flaaden i Krigstid vil blive delt, og saa var det rimeligt, at den Chef, der kommanderede hver Afdeling, havde den samme Titel. Nu er det ganske vist, at naar Freden indtræder, og han ikke er falden, saa staa man med en Admiral, som ikke har Kommando; men denne Ulempe er ikke større, end hvad der ofte sker i vore Krige, at Avancementet kan føre til, at der kommer en saadan Vanskelighed, naar Freden indtræder. Men iøvrigt fastholdes ikke dette Ændringsforslag fra Flertallets Side; hvis der altsaa er nogen Vanskelighed, kunne vi godt blive af med Admiralen. — Jeg tror ikke, at der fremkom Mere fra den høitærede Ministers Side, jeg har vistnok gennemgaaet det Altsammen. Det skulde da være en Bemærkning fra den ærede Ministers Side med Hensyn til Revisionen. Saa vidt jeg husker, modsatte den ærede Minister sig ikke ubetinget Indførelsen af Revisionsbestemmelsen i Loven. Ganske vist antager jeg, at, hvis den ærede Minister vilde gaa ind paa Loven, vilde vi faae en Lov, der kunde staa i 20 Aar; men det er ikke sikkert, at Folkethinget eller Administrationen ikke kan anse det for hensigtsmæssigt at foretage Ændringer i den, navnlig fordi Forholdene i saa Henseende netop paa disse militære Gøbetter i den senere Tid have været Gjenstand for saa store Omvæltninger paa andre Steder, og det kan ikke negtes, at det mulig kan fortsættes saaledes, og at Sligt kunde tænkes at faae Indflydelse paa selve Loven. I ethvert Tilfælde kan en Revision ikke skade; tværtimod tror jeg, at det har været til stor Gavn for os Alle, at vi hvert Aar have haft et saadant Forslag fra Regjeringens Side her i Thinget.

Derefter skal jeg tillade mig ligeoverfor de Bemærkninger, der bleve fremsatte af Mindretallets